

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro secundo Decretalium : In Quo Ordo Judiciarius, Et Qvæ Ad Judicia Pertinent, Secundùm Utrumque Jus, Canonicum, & Civile Methodicè Tractantur, & Exponuntur ; Additus Est, Præter Synopticum Et Methodicum, Alius Index Alphabeticus A Pluribus Desideratus

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1675

Titulus. XVI. De Ut lite pendente nihil innovetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98191](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98191)

tit, quò minus intra annum cautionem præstare, ac possessionem reciperet; quia nimirum se sistere, & cautionem præstare, impeditus fuit, vel cautio oblata à Judice acceptata non fuit; tum etiam post annum cautio recipi, & possessio rei ipsi restitui debet. *num. 2. & tribus seqq.* **Assert. II.** Si Reus personali actione conventus contumaciter absit, ante litem contestationem; tunc Actor propter contumaciam Rei peremptoriè citati, examinato negotio, custodia causà immittitur in bona Rei, per quam immisionem Actor non acquirit veram possessionem, sed tantum detentionem, ut tædio affectus tandem veniat responsurus petitioni Actoris: & qui præterea sint effectus huius immisionis? *num. 6.* **Assert. III.** Si Reus, in cuius bona immissio facta est ex primo decreto, repetens possessionem, allegat, se contumacem non fuisse, restituitur in pristinum statum, præstita cautione, & dilata condemnatione in expensas, ad quas non condemnabitur, si postea constiterit, eum non fuisse contumacem: lectus, si de contumacia aperte constaret: tum enim non auditur, nisi expensas solvat. *num. 7. & seq.* **Assert. IV.** Si Reus personaliter citatus ad remotum locum se conferat, nec aliquis appareat, qui eum defendat, tunc Actor in possessionem, causà custodia, mitti debet. *num. 9. & seq.* Porro, si Reus ante citationem discessit, & post adfixum citationis mandatum non compareat, nec alium defensorem habeat, ordinariè Actor in bona absentis Rei ex secundo decreto immitti non debet, nec bonorum venditio fieri, exceptis certis casibus. *num. 11.*

§. II. An missio in possessionem ex primo decreto, seu custodia causà fieri possit in beneficiis Ecclesiasticis? *pag. 253.*

QUÆRIT. I. An Actor immitti possit in possessionem beneficii, propter contumaciam Rei? Resp. negativè; sed statim proceditur ad recipiendas probationes, & sententiam definitivam, etiam lite non contestatà. *n. 12. & seq.* **QUÆR. II.** An, sicut in beneficio obtinendo, ita etiam in jam obtento non possit fieri immissio ex primo decreto in possessionem beneficii, propter contumaciam Rei absentis? aliqui affirmant, alij negant: communior sententia distinguit: vel agitur interdicto adipiscendæ possessionis; & non potest Actor mitti in possessionem beneficii ex primo decreto: vel agitur interdicto recuperandæ possessionis; & ordinariè debet Actor restitui in veram possessionem. *n. 15.* Porro, etsi in causis beneficialibus, & matrimonialibus, & quoties periculum in mora est, non debeat ob contumaciam Rei Actor immitti in possessionem, custodia causà, sed statim causa decidenda sit: in aliis tamen causis, in quibus aliàs, etiam lite non contestatà, ad sententiam definitivam procedi potest, inmissio Actoris in bona Rei contumaciter absentis fieri debet. *n. 16.*

§. III. Quid sit missio in possessionem bonorum ex secundo decreto Iudicis, quomodo, ac quando interponatur, & quis sit eius effectus? *pag. 255.*

ASSERTIO I. Missio ex secundo decreto est secunda jussio Iudicis, per quam Actor mittitur, ob contumaciam Rei in bona eiusdem, ita, ut verus, & stabilis possessor efficiatur, servatâ Reo legitimâ defensione super proprietate bonorum, quæ Actor prius custodia causà detinebat. *n. 17.* **Ass. II.** Secundum decretum interponi debet, ad petitionem partis, præviâ causâ cognitione, utrùm Reus legitimè impeditus, vel per contumaciam absit, & tunc Reus citandus est; quòd si non compareat, Actor ex secundo decreto mittendus est in possessionem: interponitur autem secundum decretum, post elapsum annum, nisi iusta causa aliud suadeat. *n. 18.* **Ass. III.** Judex Ordinarius, qui saltem mixtum imperium habet, potest interponere etiam secundum decretum: non autem Judex delegatus saltem ab Ordinario inferiore Papâ, vel Principe. *n. 19.* **Ass. IV.** Effectus secundi decreti est, ut immissus ex illo in possessionem, non tantum verus possessor fiat, sed etiam dominium rei acquirat, vel quasi, si Reus erat dominus, vel quasi. *num. 20.*

SERIES CAPITULORUM.
IN ANTIQUIS. c. 4. & ult. n. 9. & duobus seqq.
c. 1. n. 1.
c. 2. n. 2. & tribus seqq.
c. 3. n. 7. & seq.
IN SEXTO.
c. unic. n. 12. & seq.

TITULUS XVI.
UT LITE PENDENTE NIHIL

innovetur. *pag. 255.*

§. I. Quando lis dicatur pendere, & quomodo intelligenda sit regula illa: lite pendente, nihil esse innovandum. *pag. 256.*

ASSERT. I. Lis dicitur pendere, quoad hoc, ut eâ pendente nihil innovetur, cum citatio à legitimo Iudice emanavit, & ad Reum citatum pervenit, vel per eum stetit, quò minus perveniret, dummodo in citatione ea sint expressa, per quæ plenè Reus citatus instrui potuit, super quibus in Iudicio convenitur. *n. 1.* & 2. **Ass. II.** Postquam citatio emanavit, & ad citati notitiam pervenit, nihil est innovandum, per quod litis pendens qualitas, statusve causæ immutetur, in præiudicium Rei citati, vel etiam Actoris. *n. 3.* Quænam requirantur ad inducendam litis pendentiam. *ibid. in fine.*

§. II. De pluribus casibus in specie, in quibus nihil est innovandum, lite pendente. *pag. 256.*

ASSERT. I. Litteræ à Principe impetratæ, in quibus privatur quis, sine causâ cognitione, usu, seu possessione privilegij sui, sunt subreptitiæ, & invalidæ. *n. 4. & seq.* **Ass. II.** Similiter privilegium impetratum super re litigiosâ, seu lite pendente, in præiudicium alterius, cum quo litigatur, nullâ factâ mentione litis pendens, subreptitium est, & irritum. *n. 6. & duob. seqq.* **Ass. III.** Coniux accusatus de adulterio, ob quod agitur ad separationem tori, non debet, lite pendente, ante probationem accusationis, privari possessione coniugali, seu separari. *n. 9. & seq.* Sed neque post probatum adulterium, ante latam sententiam, potest interdicti adultero usus matrimonij. *n. 11.* Porro, si quis, pendente lite, super matrimonio prius contracto, alterum legitimè contrahat, irritari non potest. *n. 12.* **Ass. IV.** Alienatio rei litigiosæ, pendente lite, facta est prohibita, idèq; nulla, vel saltem irritanda, quòd si de facto alienetur, ita, ut recuperari non possit, alia res æquivalens substitui debet, quæ alienari etiam non poterit, donec lis sit decisa. *n. 13. & seq.* ubi etiam additur, in quibus casibus res litigiosa alienari non possit: de pœna alienationis rei litigiosæ. *n. 14.* Sed neq; locari potest res litigiosa, saltem ad longum tempus. *n. 15.*

Ssss

§. III. Quo-

§. III. *Quomodo nihil innovandum, sit lite pendente, in causis beneficialibus?* pag. 260.

ASSERTIO I. Si duo litigent super eodem beneficio, ad quod in discordia sunt electi, & alter eorum moriatur, vel juri suo renunciaret, vel à prosecutione causæ excludatur, ad aliam electionem, pendente lite, super electione superstitis, procedi non potest: si verò attentata sit nova electio, ea ipso jure est irrita. n. 16. & seq. Assert. II. Si beneficiatus, contra quem in Iudicio litigatur, lite pendente, cedat beneficio, seu renunciaret, vel moriatur, non potest interim fieri alia electio, vel presentatio ad beneficium, vel illius collatio, donec lis contra superstitem fuerit finita, aliàs nulla est. Si qui verò petant ad defensionem litis admitti; quia eorum interest, in eo statu, in quo lis tunc erat, admitti debent. n. 18. & seq. Assert. III. Si duo litigent super beneficio, & uterque moriatur in Curia; tunc collatio beneficii spectat ad Papam: si autem extra Curiam moriantur, collatio beneficii spectat ad Ordinarium, dummodo Jus beneficii fuerit penes defunctos, non penes tertium. Si verò unus moriatur in Curia, alter extra; tunc, si moriens in Curia beneficium possidebat, ad Romanum Pontificem: si verò alius, ad Ordinarium: si neuter possidebat, & moriatur unus extra, alter intra Curiam, præfertur Papam in collatione faciendâ: si unus tantum moriatur, & alter prosequatur litem, interim beneficium non confertur: & si postea cognoscatur, beneficium spectat ad defunctum, si mortuus fuit in Curia, spectat ad Papam; si extra, ad Ordinarium; si denique ad neutrum spectabat, Ordinarium confert. n. 22. & seq.

SERIES CAPITULORUM.

c. 1. n. 4. & seq.	IN SEXTO.
c. 2. n. 9. & seq.	c. 1. n. 16. & seq.
c. 3. & c. 4. n. 13. & duobus seqq.	c. 2. n. 18. & seq.
c. 5. & ult. n. 6. & duobus seqq.	IN CLEMENTINIS.
	Clement. 1. n. 20. & seq.
	Clement. 2. n. 1. & 2.

TITULUS XVII.

DE SEQUESTRATIONE POSSESSIONUM, & fructuum. pag. 261.

§. I. *Quid sit sequestratio, sive sequestrum, & quomplex, & quæ res sequestrari possint?* pag. 262.

ASSERTIO I. Sequestrum est rei controversæ, vel fructuum eius, apud quendam tertium, & mediū inter litigatores facta depositio. n. 1. In quo differat sequestrum à deposito? n. 2. Assert. II. Duplex est sequestrum, voluntarium, & necessarium, sive judiciale. n. 3. Assert. III. Sequestrari possunt res corporales, & incorporales, seu iura, mobiles, & immobiles, & tam res temporales, ac profanæ, quàm spirituales. Item fieri potest sequestratio in Iudicio, & extra Iudicium. n. 4. *Quid pertineat ad officium sequestrarii?* n. 5.

§. II. *An, & quibus casibus sit licita sequestratio, & quibus prohibita?* pag. 263.

ASSERT. I. Sequestratio voluntaria non est prohibita, sed regulariter permittitur. n. 6. Assert. II. Sequestratio necessaria regulariter utroque jure est prohibita. n. 7. Assert. III. Sunt tamen plures casus, in quibus licitè fieri potest, etiam à Judice. n. 8. & quatuor seqq. Porro, sequestrum factum loco missionis in possessionem bonorum ex primo decreto, propter scandalum evitandum, oblatâ cautione, & restitutione penalis, revocari debet. n. 13. Sequeltrum factum loco missionis propter scandalum evitandum, & restitutione penalis, revocari debet, oblatâ cautione, & restitutione penalis. n. 14. Quæ requirantur ad sequestrationem faciendam. n. 15.

§. III. *De sequestratione beneficii litigiosorum, non tam provisio per triennium possessi.* pag. 264.

Si in Curia Romana super beneficio contra ipsam possessorem, qui triennio illud non possedit, in peritorio, vel possessorio, una sententia definitiva datur, etiam si nulla dicatur; tunc ipsius beneficii sequestratio per loci Ordinarium fieri debet apud idoneam personam, quæ plenam de eo, & debitam curam gerat, ita, ut fructus, qui superfluis, solutis oneribus, & stipulationibus, qui in causa victoriam obtinuerunt, verò sequestrationem quomodolibet impedire, vel sequestratos fructus quomodolibet occupare præsumat, ipso facto est excommunicatus, & ab Iudicio debet, nisi factâ restitutione, & amoto impedimento, & si est ex litigantibus, cadit iure, quod habet in beneficio, vel ad illud. n. 16. & quatuor seqq.

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS.	c. 3. & ult. n. 10. & c. 1. n. 13. & seq.
	In Clement. uni. n. 11. & quatuor seqq.
c. 2. n. 8. & seq.	

TITULUS XVIII.

DE CONFESSIS. pag. 267.

§. I. *De requisitis ad confessionem iudicalem, & quomodo ea fiat?* pag. 267.

ASSERTIO I. Plura requiruntur ad confessionem in Iudicio factam, ut ea valeat, & effectum habeat, de quibus n. 2. & seqq. usque ad n. 9. Item alia verò requiruntur etiam, ut confessio in Iudicio ex certa scientia: nam, si ignorans aliquid confitetur, si quidem in facto erret, illud usque ad sententiam revocare potest, dummodo talis error factus, & non latam sententiam, probari possit. n. 6. & duobus seqq. Assert. II. Confessio in Iudicio fit, vel expressè, vel tacitè, sive ipso facto, n. 10. Ad tacitam confessionem pertinet, quando quis ex iuris interpretatione, seu dispositione habetur pro confessio. n. 11. Ubi exemplum affertur, & seq. Sunt & alii plures modi tacitæ confessionis judicialis. n. 13. Assert. III. Confessio quandoque fit simpliciter, quandoque adiectâ qualitate. n. 14.

§. II. *An positio super facto negativo, que dicitur pro non potest, nisi per confessionem adversarij, sit admittenda? & quomodo puniri possit is, qui confiteatur rem contingens causam principalem, vel incidenter illud confiteatur in Iudicio?* pag. 270.

Ad primam questionem Resp. Positio super facto negativo, quæ probari non potest, nisi per confessionem adversarij, admittenda est, si Judex, æquitate, & expedire iudicaverit. n. 15. & seq. Ad secundam Resp. Siquis confiteatur in Iudicio, se crimen v. g. homicidii commisisse, deponendus est per sententiam iudicis ab omni officio, & beneficio Ecclesiastico: si verò incidenter confiteatur crimen in Iudicio, Judex ordinarius inchoando novum processum, infligere penam ordinariam, etiam si contra eum rectè non ageretur. n. 17. & seq.